

«Jeg får mye oppmerksomhet til å være en klassisk musiker. Klassisk musikk er ikke så rotfestet i Norge. Tradisjonene er ikke så lange som på kontinentet.»

Leif Ove Andsnes, pianist, 30, til Nordlandsposten

Hipt å hoppe til gospel

Norwegian Gospel Voices mener det er viktig å synes utenfor det kristne gospel-miljøet. Oslo Fluid synes det er hipt å hoppe over i andre sjangere enn hip hopen. Derfor jobber de sammen.

Olav Solvang

olavs@vartland.no

22310438

Gaute Rimehaug (29) i Oslo Fluid tror det er første gang et hip hop-band samarbeider med gospel-artister.

Egentlig en nokså naturlig kombinasjon, synes han.

– I USA er både gospel og hip hop opprinnelig den svarte kulturens uttrykk. Musikken har den samme shufflede (svingende) rytmen, sier trommeslageren.

Helt rått med gospel. Likevel var det flere publikummere enn kronprins Haakon som sperret opp ørene da Oslo Fluid hadde med seg et 30 medlemmer stort gospelkor på en forhøyning på scenen under hip hop-mønstringen Norwegian Hood på Rockefeller 20. desember i fjor. Gjennom tre låter fikk det smekkkfulle konsertlokalet en spesialrettet hip hop-rett med gospel-krydder.

– Andre band stilte med samplinger og trommemaskiner og slikt, mens vi hadde Norwegian Gospel Voices. Alle syntes det var helt rått! forteller fluid-kollega Morten Vaten (24).

– Folk var helt i hundre, sikkert kronprisen også. Vi sang før Gatas Parlament uttalte seg negativt om monarkiet. For oss er det viktig å vise at et gospelkor kan fungere utenfor de rammene man vanligvis forbinder dem med. Hvis noen

Helt kongelig Kronprinsen og andre hip hop-entusiaster fikk seg en overraskelse da Oslo Fluid stilte med eget gospelkor under Norwegian Hood for jul i fjor.

Foto: Erling Rimehaug

fikk et nytt syn på gospelkor etter denne kvelden, er det fint, sier Ilse Sky (24) som er en av lederne i Norwegian Gospel Voices.

Nye veier. Kor-venninde Maria Oustorp (23) er enig. Hun tror også et slikt samarbeid kan få gospel-entusiaster til å bli bedre kjent med hip hop-musikken.

– Tidligere hørte jeg ikke noe særlig på hip hop, men etter at vi begynte å samarbeide med Oslo Fluid, har jeg blitt mer nysgjerrig. De representerer en melodios hip hop som ikke er så monoton – de går nye veier, sier Maria.

Hvis Norwegian Gospel Voices når et nytt publikum på rockeklubber, vil kan-

skje Oslo Fluid nå et nytt publikum i kirken?

– Hvis vi blir spurt, gjør vi helt sikkert det, sier Gaute.

– Hvem tok initiativet til samarbeidet?

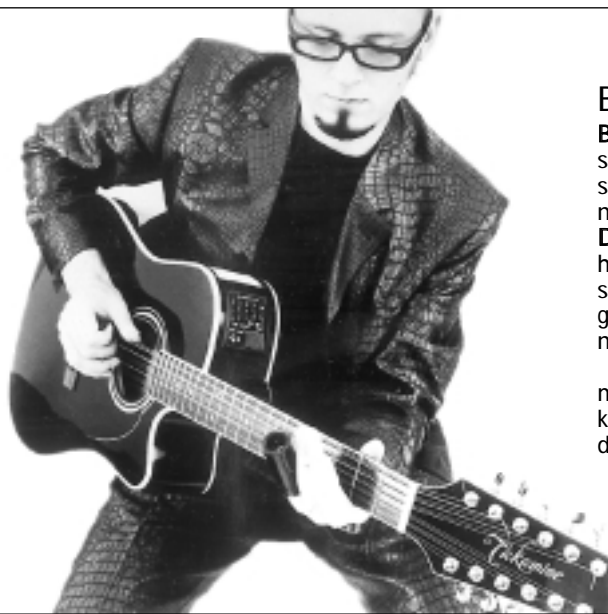
– Vi! sier Ilse.

– Det var Norwegian Gospel Voices som gjennom Larry Bringsjord i plateselskapet MTG kontaktet Oslo Fluid. De fikk høre noen av låtene våre, og tok deretter kontakt med dirigenten vår.

For snille. – Vi syntes de var veldig dyktige, og tenkte det kunne være kult å gjøre noe sammen. Oslo Fluid har alltid flytende grenser til ulike musikksjangere. På den første cd-en vår hadde vi for eksempel med Jon Ebersson på gitar, og på den neste ei jazzblåserrekke. Nå tyder mye på at Norwegian Gospel Voices blir med på den neste plata, sier Gaute Rimehaug.

I sin tid fikk Oslo Fluid mye pepper av Tommy T. og enkelte andre norske hip hopere som mente fluid-karene var for «snille» til å være med i NRKs eget hip hop-program (programleder: Tommy T). Det gjaldt hip hop-musikkstilen, men mange oppfattet det også som en interessenmotsetning i forhold til væremåte. I dag er romsligheten og toleransen større. Nylig ble også Oslo Fluid nominert til Spellemannprisen.

– Spellemann-nomineringen var en stor anerkjennelse fra folk som skjønner

Berge den blå

Bjørn Berge er ikke født i feil land – selv om noen sikkert mener det virker sånn. Med blues i årene og strenge, som en **Albert Collins** eller **Bo Diddley** eller **Robert Johnson** eller hvem det måtte være av de amerikanske bærerne av blues-sjangeren, angriper han gripebrettet på sin – denne gang – akustiske gitar.

Stringmachine er, i motsetning til mannens tre foregående album, helakustisk – men ikke noe mindre frådende og fresende i uttrykket av den grunn. Berges raspende røst passer

dessuten som hånd i en perfekt h-akkord. Berge bergtar med det meste – også med troverdigheten som hvit og norsk blues-artist.

Han skriver det meste selv – trenger ikke planke sine forbilder for å finne groover og melodier som fenger. Dette er ikke blenda-blues, hvitvasket og sentrifugert av en fyr med feil pass og hudfarge. Det er ekte norskamerikansk blues.

OLAV SOLVANG

■ Bjørn Berge: *Stringmachine*, *Blue Mood/Warner Music*

Bjørn Berge serverer ekte norskamerikansk blues.

■ Relativt solid fra SCARECROW & TINMEN ■ Ekte BJØRN BERGE ■ LOS LOBOS er på ferde

Skremmer ingen

Med en kombinasjon av snill poprock og evangeliske tekster med glimt i øyet, dukker **Scarecrow & Tinmen** (fugleskremsel og tømmermenn) opp på det kristne platemarkedet. Der finner de likesinnede i for eksempel **Newsboys**, et av de største kristenrockbandene for øyeblikket.

Med all respekt for produsentbrødrene **John** og **Dino Elefante**: Det spørs om ikke debutant-bandet med det originale navnet hadde tjent på å ha andre folk bak spakene. Elefante-soundet var stilig på et par Kansas-album, to-tre Petra-album, ett Mastadon-album (*It's A Jungle Out There*), men er vel egentlig gått ut på dato. Her hadde musikken fortjent et mer skramlete og røft preg.

Et knippe gode låter, og noen direkte og upretensiøse evangeliske tekster, er likefullt en relativt solid beholdning fra Scarecrow-karene. De skremmer ikke vekk noen med sitt første cd-framstøt.

OLAV SOLVANG

■ Scarecrow & Tinmen: *Superhero*, *Organic/Master Music*

Danser med ulver

Los Lobos serverte smektende latinopop-rytmer lenge før **Ricky Martin** og **Jennifer Lopez** dukket opp. Noen husker sikkert «La Bamba» fra 1987. I levende live, live på popspråket, er det så det suser i skjørt og klirrer i kårder, når de smektende rytmene og tonene spilles opp. Den spanske og meksikanske musikken knyttes imidlertid sammen med blues og rockerytmer, country, folk, tex-mex og rhythm' n blues, der det passer slik. Man hører hele tiden at det er Los Lobos som er på ferde. **Steve Berlins** saksofon, **David Hidalgo**s accordion og gitarer med mere. Det lukter og ryker fra musikkloppeskaus-gryta – og rundt bålet danser vi med ulver.

OLAV SOLVANG

■ Los Lobos: *Run Away With You*, *West Wind/Musikk Losen*

NRK-sjef i avgang

Synne Skouen slutter som kultursjef i NRK. Hun fratrer etter eget ønske fordi hun ikke vil stå ansvarlig for de prioriteringer ledelsen i NRK har gjort på kulturområdet i det siste. Skouen vil gjenoppta sitt virke som komponist. **Arvid Esperø** konstitueres i stillingen som programsjef for kulturavdelingen inntil ny kultursjef er på plass.

(Vårt Land)

Jodie Foster juryleder i Cannes

Den amerikanske skuespilleren og regissøren **Jodie Foster** skal lede juryen i filmfestivalen i Cannes i år. 38-åringen, som snakker flytende fransk, er «henrykt» over å få være med når festivalen går av stabelen i mai. – Dette har jeg drømt om siden jeg var barn, sa Foster. Hun fikk sitt gjennombrudd som skuespiller i rollen som prostituert i **Martin Scorsese's** *Taxi Driver*, som fikk Gullpalmen i 1976.

(NTB)

Gospelsangerne Ilse Sky (t.v.) og Maria Oustorp har funnet tonen med hip hopperne Gaute Rimehaug (t.v.) og Morten Vatn. Nå skal de samarbeide på Oslo Fluids nye plate.

Foto: Arne Gjone

seg på musikk. Hip hop er jo ikke en ny greie, men et resultat av at dj-er på midten av 1980-tallet begynte å loope (en liten musikkbit spilles stadig om igjen) jazz og funk-rytmer fra 1970-tallet på platespillerne sine. Så jazzen har påvirket hip hop, og det var jazzen som førte meg inn i hip hopen, sier Gaute.

Ikke tøffe. – I USA har hip hop-miljøet stort sett vært vidt utbredt hele tiden, det er her i Norge en del representanter har

snevret det inn. Når ting på død og liv skal defineres veldig stramt, blir det mindre tilgang til andre miljøer og inspirasjoner. Oslo Fluid vil hele tiden ta et skritt videre – som med dette gospel-samarbeidet, sier Morten.

– Når enkelte norske hip hopere skal være så tøffe, har det egentlig ikke noe med hip hop å gjøre. Oslo er ikke Harlem, en norsk hip hopper har gjerne en helt annen bakgrunn enn Eminem. Klovner i kamp er et eksempel på ei

norsk hip hop-gruppe som formidler norsk kultur – på norsk – på en troverdig måte, sier Gaute.

– *Er Gatas Parlament, de som mobbet kronprinsen til å forlate Norwegian Hood, et eksempel på norsk hip hops lissom-ramp?*

– Nei. Dette bandet har hatt et klart definert politisk standpunkt hele tiden, sier Gaute.

Viktig forskjell. Noe samarbeid mellom Gatas Parlament og Norwegian Go-

spel Voices vil vi sannsynligvis aldri få se.

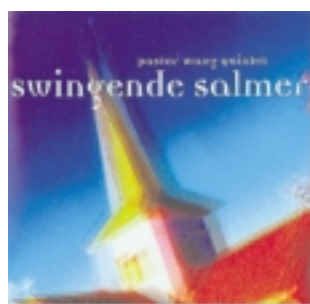
– Det ville vært vanskelig å være med på ting vi ikke kan identifisere oss med. Profilen til Oslo Fluid har vi ingen problemer med – selv om de ikke har gospel-tekster, sier Maria.

– Tekstene til Oslo Fluid er likevel ikke av den råe sorten, det hadde vi ikke vært med på. Norwegian Gospel Voices er et gospel-kor, ikke et hip hop-kor med gospel-stil. Det er en viktig forskjell, sier Ilse.

Pastorisert jazz

Pastor Wang Quintett serverer salmer i svingende jazz-takt. Bidrag som «Folkefrelser til oss kom», «O, Jesus du som fyller alt i alle», «Deg lysets Fader» og «Så ta da mine hender» blir elegant løftet inn i en musikalsk setting som for en del år siden ikke akkurat ble forbundet med norske kirker og salmebøker.

Jazzen fikk en trang fødsel i kirkelig sammenheng. Men at det fungerte, så til de grader, viste svensketroikaen **Arne Domnerus**, **Bengt Hallberg** og **Rune Gustavson** allerede i 1977 med den smått legendariske *Jazz i kyrkan*. **Øystein** og **Torfinn Wang** star-

ten noen år etter kyrkejazz-plata jazzbandet DIS, med blant andre solisten **Silje Nergaard**. Så det er en erfaren duo som nå jazzet opp kjente og mindre kjente salmeskatter med gode jazz-venner.

De mindre kjente salme-bidragene gjør plata spesielt spennende. Noen er mer kjent fra frikirkelig sammenheng enn Den norske kirke, men svekker på ingen måte resultatet.

De feiende friske tolkningene avløses innimellom av mer rolige toner, som for eksempel «Jag kan ikke rekne dem alla». Pastor-seksetten fikser det meste – med stødige hender på såvel saksofoner som flygel og – ikke minst – en umistelig musikkarv.

OLAV SOLVANG

■ *Pastor Wangs Quintet: Swingende salmer, Wango/Master Music*

Stemmingsmusikk

Streif består av **Georg Reiss**, **Torbjørn Økland**, **Tom Karlsrud** og **Birger Mistereggen**. De spiller folkemusikk med lette islett av jazz og rock. Albumet *Trollfugl* tar oss med til musikalske landskap vi kjenner, og som virker fremmede. Streif er alltid på farten, på jakt etter nye uttrykk. De utforsker og utfordrer musikktradisjonene; her først og fremst folkemusikken.

Det finnes likhetstrekk med **Merit Hemmingsons** *Trollskog* (1972), hvor den svenske musikeren leverte det hun kalte «folke-musikk på beat». Mens Hemmingson i første rekke lot orgelet suse over de store skoger, flyr

Streifs *Trollfugl* for det meste til tonene fra klarinett, saksofon, gitar og horn.

Dette er først og fremst stemmingsmusikk. I skogkanten, i skumringen, med siste rest av sola hengende over åskammen. Stemmingsmusikk – og opplevelsesmusikk.

OLAV SOLVANG

■ *Streif: Trollfugl, Lærdal Musikkproduksjon/Musikkoperatørene*